

कषायः

‘उद्दान् हयान् खरान् नागान् जम्बूदण्डकषायशुः’
कषायः, पुं, (कष् + आकुः ।) सूर्यः । अग्निः । इत्यु-
गादिकोवः ॥

कषायः, पुं स्त्री, (कषति कण्ठम् । कष् + आयः ।)
रक्तविशेषः । कषा इति भाषा । एषिण्यनिष्ठागुण-
वाङ्म्यात्तस्योत्पत्तिः । इति शिवदासः ॥

(यथा, मनुः ११ । १५१ ।

“सुक्तां च कषायांश्च पीत्वामेध्यान्वपि हिजः” ॥)

तत्पर्यायः । तुवरः २ तदयुक्ते चि । इत्यमरः ।

१ । ५ । ६ ॥ कुवरः ३ तूरवः ४ । इति तट्टीका ॥

आस्य गुणाः । ब्रह्मादिरोषणत्वम् । ग्राहिलम् ।

शोषणत्वम् । वायुकोपकारित्वञ्च । अतियुक्तस्य

तस्य गुणः । मलमूत्रयद्वाभ्यामहृत्पीडाक्षेपणादि-

रोगकारित्वम् । अन्यञ्च ।

“कषायः शोषणः स्तम्भी ब्रणपाकार्तिनाशनः ।

कषशोणितवातघ्नो रूक्षः शीतो गुरुतया” ॥

इति राजवल्लभः ॥ अपि च ।

“कषायनाम निरुण्डि शोषं

वर्णन्तनोर्दीपनपाचनञ्च ।

सत्त्वापहोऽसौ शिथिलत्वकारो

निघेवितः पाण्डु करोति माचम्” ॥

इति राजनिर्घण्टः ॥ * ॥ पाचनादिः । तस्य पूर्ण-

वीर्यं याममेकं तिष्ठति । तत्पर्यायः । कषायः २

निर्युहः ३ । स तु पञ्चविधो यथा । खरसः १

कल्कः २ कथितः ३ शीतः ४ पाण्डु ५ । इति

वैद्यकपरिभाषा ॥ * ॥

“जिङ्गा कण्ठं यस्यति नितरां ग्राहकश्चातिसारे

श्लेश्याधेरुप्रशमकरः श्वासकासापहर्ता ।

हिक्कां शूलं हरति नितरां शोषणं स्याद्द्वयानां

प्रोक्तश्यायं समधिकगुणो नाम श्लेशः कषायः” ॥

इति हारीते प्रथम स्थाने ७ अध्याये ॥

“कषायो जडयेष्जिङ्गा कण्ठोतो विबन्धकत्” ॥

“कषायः पित्तकफहा गुरुखविशोषणः ।

पीडनो रोपणः शीतः क्लेदमेदो विशोषणः ।

आमसंस्तम्भनो ग्राही रूक्षोऽतिलकूपसादनः ॥

करोति शीजितः सोऽति विष्टभाभ्यामहृदुजः ।

टटकार्यं पौरुषभ्रंशोत्तोरोधमलयहान्” ॥

इति वामटे सूत्रस्थाने १० अध्याये ॥

“कषायो रसः संशमनः संयाही सन्धारणः

पीडनो रोपणः शोषणः स्तम्भनः श्लेशरक्तपित्त-

प्रशमनः शरीरक्लेदस्योपयोक्ता रूक्षः शीतो

गुरुश्च ।

स एवं गुणोऽप्येक एवात्यर्थमुपयुज्यमानः आस्यं

शोषयति, हृदयं पीडयति, उदरमाभ्यापयति,

वाचां निग्दहति, खोतांस्यवभ्रति, श्यावत्व-

मापादयति, पौन्यमुपहन्ति, विष्टभ्य जरां

गच्छति, वातमूत्रपुरीषाण्यवश्रुति, कर्षयति,

ग्लापयति, तर्षयति, क्षमयति, खरविषद-

रूक्षत्वात् पञ्चवध-ग्रहापतानकार्हितप्रभृतींश्च

वातविकारानुपजनयतीति” ।

“वैषद्यस्तम्भजाद्यैर्वो रसनं योजयेद्रसः ।

भध्नीतवचयः कण्ठं कषायः स विकास्यपि” ॥

कषाया

“पवन एषिथितेरिकात् कषायः” ॥

इति चरके सूत्रस्थाने २६ अध्याये ॥

निर्यासः । (यथा, महाभारते अनुशासनपर्वणि ।

“दृष्टो वटकषायेण अनुलिप्तः प्रियङ्गुणा ।

क्षीरेण यष्टिकान् भुक्त्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते” ॥)

दिलेपनम् । (यथा कुमारः ७ । १७ ।

“कर्णार्पितो लोभ्रकषायरूक्षे

गोरोचनाक्षेपनितान्तगौरे” ॥

“लोभ्रस्य रुक्षविशेषस्य कषायेण विक्षेपनेन” ॥

इति मल्लिनाथः ॥ अङ्गरागः । इति मेदिनी ॥

कषायः, पुं, (कष् + आयः ।) श्लोणाकल्लः । इति

धरणी । रागः । इत्यमरटीकायां स्वामी ।

(यथा कान्दयोपनिघदि ।

“आहारशुद्धौ सत्त्वशुद्धिः सत्त्वशुद्धौ ध्रुवा

स्मृतिः । स्मृतिस्तम्भे सर्वग्रन्थिनां विप्रमोक्ष-

स्तस्मै मृदितकषायाय तमसः पारं दर्शयति” ।

“तस्मै मृदितकषायाय वाक्छादिदिव कषायो

रागदेषादिदोषः सत्त्वस्य रञ्जनरूपत्वात् ज्ञान-

वैराग्याभ्यासरूपक्षारेण क्षान्तितो मृदितो विना-

श्रितो यस्य नारदस्य तस्मै” ॥ इति माध्यम् ॥)

कलियुगम् । इत्यमरटीकासारसुन्दरी ॥ (निर्वि-

कल्पसमाधेर्विभ्रभेदः । यथा, वेदान्तसारे समा-

धिकल्पे २९ ।

“जयविक्षेपाभावेऽपि चित्तक्षेत्रेगादिवासनया

स्तम्भीभावात् अखण्डवस्वनवसम्भनम्” । तत्रानेक

जन्माश्रय वाह्याभ्यन्तरागाद्यनुभवजनितसंस्कारैः

कलुषोत्तं चित्तं कथञ्चित् अवच्छादिसाधनेनान्त-

मुखमपि चैतन्यग्रहणसामर्थ्याभावात् मध्य एव

स्तम्भीभवति यथा राजदर्शनाय खण्डनिर्गत्य,

राजमन्दिरं प्रविष्टस्य कस्यचित् पृथक्स्य द्वार-

पालनिरोधेन स्तम्भीभावः तथा परित्यक्त वाह्य-

विषयस्य अखण्डवस्तुग्रहणप्रवृत्तस्योद्भूद्भारादि-

संस्कारैः स्तम्भीभावादखण्डवस्तुग्रहणं कषायः ॥)

कषायः, त्रि, (कष् + आयः ।) सरभिः । (यथा मेघ-

दूते ३३ ।

“प्रबुधेषु स्फुटितकमलामोदमैत्रीकषायः” ॥)

लोहितः । इति मेदिनी ॥ (यथा कुमारः ३ । ३२ ।

“पूताङ्गुराखादकषायकण्ठः

पुंस्त्रोक्त्रिणो यन्मधुरं सुकूज” ॥)

रक्तपीतमिश्रितवर्णः । इत्यमरटीकायां स्वामी ।

धवलः । इति राजनिर्घण्टः ॥

कषायकत्, पुं, (कषायं कषायरागं करोति इति ।

कषाय + क्त् + क्त् + तुगागमञ्च ॥) रक्तलोभ्रः ।

इति जटाधरः ॥

कषाययावनाजः, पुं, (कषायः रक्तवर्णः यावनाजः ।)

तुवरयावनाजधान्यम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

कषाया, स्त्री, (कष् + आय टाप् च ।) क्षुद्ररा-

जभाजता । इति राजनिर्घण्टः ॥ (अस्याः पर्यायो-

यथा,—भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे १ भागे ।

“यासोपवांसो दुष्यर्षो धन्वयासः कुनाशकः ।

दुराजमादुराजम्भा समुद्रान्ता च रोदिनी ।

गान्धारी कक्षुरानन्ता कषाया हरविषहा” ॥)

कस

यिकषातः, त्रि, (कषायो रक्तपीतवर्णादिर्जातोऽस्य ।

कषाय + तारकादित्वात् इतच् ॥) क्षतलोहितः ।

(यथा कुमारः ४ । ३४ ।

“अमुनैव कषायितस्तनी

सुभगेन प्रियगात्रभक्षणा” ॥)

कषायी, [न] पुं, (कषायो विद्यते अस्य । कषाय +

इनिः ।) शालरुक्षः । इति जटाधरः ॥ लकुच-

रुक्षः । खरूरीरुक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥

कषिः, त्रि, (कषति हिनस्ति यः । कष् + “खनि

कधि” इत्यादिना इः । उणां ४ । १३६ ।) हिं-

सकः । इत्युगादिकोवः ॥

कषीका, स्त्री, (कषतीति । कष् + “कधि दुषिभ्यां

ईकन्” । उणां ४ । १६ । इति ईकन् + टाप् च ।)

पक्षिजातिः । यदुक्तं उगादिकोवः ॥

“कषीका पक्षिजातौ स्यात् दृषिका नेत्रयोर्मते” ॥

कषेरका, स्त्री, (कष् + एरक् + ततः उः । संज्ञायां

कन् टाप् च ।) कषेरका । एकास्थि । इत्यमर-

टीकायां रायमुकुटः ॥

कष्टं, स्त्री, (कष्यते इति । कष् + भावे क्तः ।

“कष्टगहनयोः कषः” ॥ ७ । १२२ । इति नेट् ।)

पीडामात्रम् । तत्पर्यायः । पीडा २ बाधा ३

यथा ४ दुःखम् ५ अमानस्यम् ६ प्रसूतिजम् ७

कष्टम् ८ आभीषणम् ९ । इत्यमरः । १ । ६ ।

३ । आवाधा १० वेदना ११ दुःखम् १२ आमा-

नस्यम् १३ । इति तट्टीकायां भरतः । कला-

कणम् १४ । इति वाचस्पतिः ॥ अर्त्तिः १५

आर्त्तिः १६ पीडनम् १७ बाधनम् १८ आम-

नस्यम् १९ विबाधनम् २० विष्टेठनम् २१ विधा-

नकम् २२ पीडितम् २३ । इति शब्दरत्नावली ॥

कायः २४ अशर्म २५ । इति जटाधरः ॥ (यथा

महानिर्व्वीणोक्तात्मज्ञाननिर्घये ।

“कुर्वाणः सततं कर्म कृत्वा कष्टप्रतान्यपि ।

तावन्न लभते मोक्षं यावच्छानं न जायते” ॥)

कष्टः, त्रि, (कष्यतेऽसौ । कष् + कर्मणि + क्तः ।) पी-

डायुक्तः । गहनः । इत्यमरमेदिनीकरौ । (यथा

मनुः १२ । ७८ ।

“बन्धनामि च कष्टानि परप्रेथालमेव च” ॥

अतिकष्टकरम् । विषादादीप्रयोक्तव्यम् । यथा,

महाभारते १ । १ । २९५ ।

“कष्टं युद्धे दशश्रेयाः श्रुता मे ।

त्रयोऽस्माकं पाण्डवानाञ्च सप्त” ॥)

कष्टकारकः, पुं, (कष्टं करोति उत्पादयति बन्धक-

त्वात् । कष्ट + क्त + कर्मण्यण् । ततः कन् । कष्टं

करोतीति । क्त + एणुञ् वा । कष्टस्य धारको वा ।)

संसारः । इति त्रिकाण्डशेषः । पीडकारे चि ।

कष्टस्थानं, स्त्री, (कष्टं कष्टकरं स्थानम् ।) दुःखजनक-

स्थानम् । इति हारावली ॥

कस जगतौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भां-परं-सकं

-सेट्-ज्वलादिः ।) ज कासः कसः । विपूर्वोऽयं

‘प्रफुल्लोभवे । तथा च ।

“प्रफुल्लोफुल्लसंफुल्लव्याकोषविकचक्षुटाः ।

फुल्लश्चैते विकसिते” इत्यमरः । २ । ४ । ७-८ ।